

ת"פ 11968/04/11 - מדינת ישראל נגד ל ס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 11968-04-11 מדינת ישראל נ' ל ס

בפני
בעניין: כב' השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ל ס

הנאשמת

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הודתה והורשעה, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפת קטין על ידי אחראי, לפי סעיף 382 (ב)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בסמוך ליום 22.6.2009, הכתה הנאשמת באמצעות מקל, את שני ילדיה הקטינים, לאחר שרבו. הקטינים היו בני 8 ו-10 שנים ביום האירוע.

2. טרם הטיעונים לעונש התקבל תסקיר שרות המבחן. מהתסקיר עולה מסכת חיים קשה ביותר של הנאשמת, אשר חוותה אובדנים, משברים, וטרגדיות של ממש, בעקבותיהם נזקקה לטיפול נפשי ממושך. הנאשמת איבדה את בנה אשר נהרג בתאונת דרכים לפני כתשע שנים. בנוסף, במהלך אותה תקופה, היתה קורבן לניסיון רצח על ידי אחיה, אשר רצח שתיים מאחיותיה, הכל בסיוע אימה ובמעורבותו של אביה. הנאשמת אושפזה במשך חודשים, מחוסרת הכרה, ולאחר התאוששות פיזית נזקקה לטיפול נפשי הנמשך עד היום. בשל מצב נפשי ירוד של הנאשמת, בעקבות האמור לעיל, הוצאו ילדיה מהבית לאור חוסר תפקוד מצידה. בעקבות הליך טיפולי מוצלח שעברה, בצוותא עם בעלה, הושבו הילדים לפני כשנתיים לביתה. לשכת הרווחה, אשר עמדה, ועדיין עומדת, בקשר הדוק עם הנאשמת ומשפחתה, התרשמה כי חל שיפור ניכר ביחסים בתוך המשפחה, הנאשמת מסוגלת לתפקד כאם, והיחסים בינה לבין ילדיה טובים.

הנאשמת אינה מקבלת אחריות מלאה על ביצוע העבירה. יחד עם זאת, מדובר באישה בעלת כוחות ויכולות, החפצה לקדם את עצמה ולהתפתח, על אף נסיבות חייה. בנוסף, הנאשמת דואגת לילדיה, והאירוע המתואר בכתב האישום אינו משקף את התנהגותה הרגילה. כאמור לעיל, בעקבות קשר טיפולי הדוק עם לשכת הרווחה, היחסים בתוך המשפחה הינם טובים, כאשר אף להליך המשפטי ישנה השפעה הרתעתית ומציבת גבולות עבור הנאשמת. שירות המבחן המליץ להסתפק בענישה של מאסר מותנה, ולהימנע מצו מבחן לאור הקשר עם לשכת הרווחה, אך ערך תכנית של"צ לבקשת בית המשפט.

עמוד 1

טיעוני הצדדים

3. המאשימה טענה לחומרה במעשי הנאשמת, על רקע היותה קורבן לאלומות, וכן נוכח התקיפה הכפולה של שניים מילדיה, באמצעות מקל, על כל המשמעויות והמשקעים שהדבר מותיר בילד. מתחם הענישה לטעמה של המאשימה נע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל. בהתחשב בנתוני הנאשמת, אשר הודתה בבית המשפט אך נמנעה מלקבל אחריות מלאה בשרות המבחן, עתרה המאשימה להטיל עליה מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

4. הסנגור הפנה לאירועים הקשים ביותר אותם חוותה הנאשמת, ולסבל הכבד שהיה מנת חלקה. חרף כל אלה, הנאשמת היא עמוד התווך של הבית, מטפלת בבעלה הנכה ובילדיה, ומקפידה לקיים קשר שוטף עם שירותי הרווחה. אין המדובר במעשה של תכנון מוקדם, כי אם תגובה ספונטנית, לא רצויה, למריבה. מאז אותו אירוע חריג, לא דווח על מקרים נוספים. נוכח כל האמור, עתר הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשמת מאסר מותנה בלבד, שכן של"צ או עבודות שירות יפגעו במשפחתה.

מתחם ענישה

5. התנהלות הנאשמת באירוע שבפני, פסולה היא. הקשר בין הורה לילדיו, הוא קשר בסיסי, חיוני וראשוני, ומחייב התייחסות הדדית מכבדת. לכל צד במערכת זו, חובות וזכויות. אחת החובות הראשוניות, היא דאגת הורה לטובת ילדו, ובכלל זה מתן תחושת שייכות, חום, אהבה וקרבה, אשר שימוש בכח ובאלימות עומדים בסתירה להם.

6. בנסיבות המקרה הנדון, הנאשמת השתמשה בכח כנגד שני ילדיה. העובדה שנעשה שימוש באמצעות מקל, משווה מימד קשה יותר למעשים. יחד עם זאת, לא ניתן ללמוד על תכנון או מחשבה מוקדמת, שכן יתכן כי בעידנא דריתחא, בעקבות ריב בין הילדים, אחזה הנאשמת לידיה במקל שנקרה בדרכה, ועשתה בו שימוש. יודגש כי בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, לא נגרמה לילדים חבלה פיזית.

לאחר ששקלתי את מעשה העבירה, בשים לב לעקרון ההלימה והפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לצד הטלת של"צ, לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

7. עברה של הנאשמת רווי טרגדיות ואסונות. בסמוך לאובדן בנה בתאונת דרכים, חוותה הנאשמת נסיון רצח מעורר פלצות, לצד רצח שתי אחיותיה, על ידי אחיה ובשיתוף הוריה (ראו לענין זה את גזרי הדין של אחיה והוריה, נ/1). מדובר בנסיבות חיים חריגות, אשר חרצו סימנים בנפשה של הנאשמת, שנזקקה לטיפול פסיכיאטרי ממושך. לאחר אירועים אלה, ביצעה הנאשמת את המיוחס לה, וכן עבירה נוספת בגינה הורשעה באיומים, החזקת סכין ונסיון תקיפה. בעקבות התנהלות זו, הוצאו ילדי הנאשמת מידיה, אך לאחר טיפול אפקטיבי של רשויות הרווחה, ושינוי משמעותי בהתנהלותה, הושבו הילדים לחיקה. אפנה לאמור בתסקיר שרות המבחן, אשר פורט לעיל בהרחבה, המציין את השינוי המהותי שחל בנאשמת, מאז שנת 2012. בנוסף, יש להדגיש את העובדה שלא דווח, מאז ועד היום, על אלימות כלשהי מצד הנאשמת כלפי ילדיה.

השיקולים שלעיל הינם כבדי משקל. נסיבות חיים חריגות, הביאו להידרדרות במצבה הנפשי של הנאשמת, אשר שאלה את נפשה למות, ואף ביצעה נסיונות אובדניים. ואולם, בהמשך, אזרה הנאשמת כוחות, גייסה תעצומות נפש, ותוך סיוע טיפולי - הצליחה להקים תא משפחתי ראוי.

אלימות המופנית כלפי קטין על ידי אחראי, דוגמת זו בה נקטה הנאשמת, מחייבת הטלת ענישה מוחשית. יחד עם זאת, לנוכח כל האמור לעיל, וכן בהתחשב בהשפעת הענישה על משפחתה הקרובה של הנאשמת, במקרה חריג זה - הענישה תהיה סמלית בלבד.

8. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשי מאסר, אותם לא תרצה הנאשמת אלא אם תעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות מסוג פשע.

ב. של"צ למשך 30 שעות, בהתאם לתכנית שירות המבחן.

ג. צו מבחן למשך שנה מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, כ"ב/שבט/תשע"ה, 11.2.2015, במעמד הצדדים.